

DE HERVORMDE VAAN

70e jaargang - No. 9 - september 2010

Orgaan van de bond van Nederlandse Hervormde Mannenverenigingen op Gereformeerde Grondslag

DEN BESLAGEN BIJBEL

DE HERVORMDE VAAN
Orgaan van de Bond
van Ned. Hervormde
Mannenverenigingen
op Gereformeerde Grondslag

ISSN 0167 - 3564

www.hervormdemannenbond.nl

Verschijnt maandelijks. Voor leden gratis.
Niet-leden € 12,50 per jaar.
Abonnementen lopen per kalenderjaar.
Opzeggen voor 1 december.

1e voorzitter: Ds. W. Westland
Oranjestraat 106, 2983 HV Ridderkerk
tel.: 0180 - 412477

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
tel.: 0318 - 483717

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Amsterdamseweg 64, 6712 GK Ede
tel.: 0318 - 615597

2e secretaris: Dhr. M. Post
Edelmanlaan 8, 3903 XP Veenendaal
tel.: 0318 - 511355

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
tel.: 0348 - 551496

2e penningmeester: Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
tel.: 0318 - 516930

Lid: Ds. E. de Mots
Hongaarseplein 14, 3252 AR Goedereede
tel.: 0187 - 493935

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)
Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
tel.: 0180 - 424636

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)
Dorpsstraat 17, 3751 EM Bunschoten
tel.: 033 - 2982760

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
e-mail: info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties:
Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:
Hervormd Bondsbureau,
Beatrixstraat 20a, 3862 DB Nijkerk
tel.: 033 - 2456699 fax: 033 - 2463322
e-mail: bondsbureau@filternet.nl
Bankrekeningnr. 3778.71559 t.n.v.
Ned. Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

Inzenden kopij oktober-nummer

De kopij voor het oktober-nummer moet vóór
21 september bij de drukker (info@boutdruk.nl) aanwezig zijn.

Woorden van Calvijn

Zijn voetstappen drukken

Matth. 10 : 37-38

Daar het moeilijk valt en met het natuurlijk gevoel in strijd is, zich diegenen tot vijanden te maken, met wie men ten nauwste verenigd behoorde te zijn, zegt Christus dat wij op geen andere voorwaarde Zijn discipelen kunnen zijn. Hij verbiedt niet de verschuldigde welwillendheid jegens nabestaanden in acht te nemen, maar wil alleen dat alle liefde, die de mensen elkander onderling toedragen, een ondergeschikte plaats beklede, en dat de vroomheid vóór alles ga. Dat dan de man de vrouw beminne, de vader de zoon, en wederkerig de zoon de vader, indien de liefde tot de mens maar niet de gehoorzaamheid, die men aan Christus verschuldigd is, in de weg sta.

Strenger nog klinkt deze uitspraak bij Lukas: Wie niet haat zijn vader; maar de betekenis is dezelfde. Wanneer de liefde tot onze betrekkingen ons verhindert Christus te volgen, moeten wij die moedig weerstaan, gelijk Paulus zegt, dat hij al wat hij vroeger voor winst hield, schade heeft gerekend om Christus, en het verlies van dat alles gaarne leed (Fil. 3 : 8).

Die zijn kruis niet opneemt. Christus gaat van een enkel soort van kruis tot het algemeen begrip er van voort, om ons te leren, dat wij niet tot het getal van Zijn discipelen gerekend kunnen worden, indien wij niet bereid zijn velerlei noden door te staan. Kwelt en pijnigt het ons dat wij om het Evangelie wil in onenigheid moeten leven met vader, vrouw of kinderen, roepen we het ons dan voor de aandacht, dat Christus al Zijn discipelen het kruis voorzegt. Vergeten wij in-tussen ook deze troost niet, dat wij in het dragen van het kruis de medegenoten van Christus zijn; daardoor zal de bitterheid er van lichtelijk verminderen.

Wij moeten daarom deze beide zaken met elkander leren verbinden, namelijk dat de gelovigen het kruis moeten dragen, om hun Meester te volgen; dat wil zeggen, zich naar Zijn voorbeeld te vormen, en als trouwe metgezellen Zijn voetstappen te drukken.

Inhoud

blz.

Woorden van Calvijn.....	2
Meditatie	3
Bijbelstudie O.T.	4
Bijbelstudie N.T.	7
Van de voorzitter	9
In the picture	10
De Apostolische Geloofsbelijdenis (4, 1).....	11
Organisatienieuws	13
Boekbesprekingen	14
Overlijdensberichten	15
Uitnodiging Bondsdag 2010	16

Wandelen met God

*“..... want voor zijn wegneming heeft hij getuigenis gehad, dat hij Gode behaagde”
(Hebreë 11: 5b)*

Wandelen doe je niet met een vreemde, maar met iemand die je kent. Kinderen vragen het aan hun vader en moeder, als ze de hele dag binnen zijn geweest: “Gaan we een eindje wandelen?” Ik hoor het een jongen zeggen tegen een meisje op wie hij verliefd geworden is: “Als je op dat moment op die plaats bent, gaan we wandelen.” Een man nodigt zijn vrouw uit om te wandelen, als het druk is in het gezin en er bijna geen gelegenheid is om met elkaar te spreken.

Van Henoch lezen we dat hij wandelde met God en dat dit God behaagde (Genesis 5: 22-24). Hoe kunnen twee met elkaar wandelen die een hekel aan elkaar hebben? De Heere God wil niet wandelen met mensen die een andere kant willen opgaan. Wandelen met God wijst op genegenheid, liefde, vriendschap.

Hoe is dat mogelijk? Henoch was een mens van gelijke bewegingen als wij. Met de gehele mensheid was hij in zonde gevallen. En de zonde kan God niet behagen. God vertoont Zich vanwege de zonde. Wandelen met een zondig mens is alleen mogelijk als de zonde is weggenomen. Een mens behaagt God niet als er geen sprake is van vergeving en van gerechtigheid die is toegerekend. Die gerechtigheid wordt toegerekend door het geloof in de Heere Jezus.

Buiten het zaad van de vrouw (Genesis 3: 15), de Heere Jezus, kan God geen behagen in ons hebben. Het kan alleen maar door Hem, in Wie Hij Zijn welbehagen heeft. Het is goed dat we dat opmerken. De weg die Henoch gegaan is, staat open voor ons. Henoch heeft God niet behaagd door bijzondere talenten en vanwege bijzondere verdiensten. Als dat zo was, zouden we wanhopig worden. Hij behaagde God, omdat hij geloofde in God. Hij hield zich vast aan Hem Die hij niet zag en hij was gericht op een toekomst die ver weg leek te zijn (vers 1).

Als je met iemand wandelt, praat je gemak-

kelijker met elkaar dan als je recht tegenover elkaar zit. Je zegt tegen de ander waarom je blij bent, maar ook wat je moeilijk vindt en waar je tegenop ziet. Zo is het ook in de omgang met de Heere God. Als je wandelt met Hem, mag je horen wat Hij te zeggen heeft. Hij gaat eerlijk met je om. Hij zegt wat Hij van de zonde in je leven vindt. Dat stemt je verdrietig. Maar je mag ook horen dat Hij ondanks alles met je te maken wil hebben, dat Hij je bemint. En dat niet omdat je zo goed bent, maar om Jezus wil. Dat maakt je blij. Je mag de Heere antwoorden dat je zonder Hem niet leven kunt. Je mag Hem je zonden belijden en Hem smeken om vergeving. Je mag je hart uitstorten bij Hem. Maar je mag Hem ook loven en prijzen.

Als je gaat wandelen, dan komt er weer een einde aan. Je wandelt een uur of twee uur en dan is het voorbij. Het wandelen met God is iets wat niet stopt. Het leven met de Heere is niet iets van bepaalde momenten. Al evenaar je de ene keer meer dan de andere keer, het duurt voort. Het gaat van dag tot dag en van nacht tot nacht. Dit wandelen met de Heere God is een gestadige gang. Het is niet een haasten en een rennen. Het is een kalm, gelukkige en blijde omgang die we met de Heere God mogen hebben.

Wie wandelt met God, gaat over Zijn weg. Het liefst wandelen we op onze eigen wegen. We doen waar we zelf zin in hebben. Weet dat deze wegen leiden tot de eeuwige ondergang. Verlaat deze wegen en ga wandelen op de weg van God. Het is God Die ons door Zijn Geest zet op Zijn weg en Die ons bewaart op Zijn weg. En die ons brengt naar het doel, om eens eeuwig bij Hem te zijn.

Het wordt in het hier en nu gezien dat we wandelen met de Heere God, namelijk in gehoorzaamheid. Wie met de Heere wandelt, doet wat Hij van ons vraagt. Je leeft niet meer voor jezelf, omdat je van een Ander geworden bent. Wandelen met de Heere God is we-

ten wat later de apostel Paulus zegt: "Ik leef, maar niet meer ik, maar Christus leeft in mij" (Galaten 2: 20). In het omgaan met de Heere gaan we steeds meer op Hem lijken. Ons leven wordt meer en meer een heilig leven en zijn we de Heere toegewijd.

*"Wie heeft lust den Heer te vrezen
't allerhoogst en eeuwig goed?
God zal Zelf zijn Leidsman wezen,
Leren hoe hij wand'len moet".*

(Psalm 25: 6)

Bijbelstudie O.T.

Ds. A. GOEDVREE

Hooglied 1

De vorige keer hebben we een inleiding gehad op het Hooglied. Het Lied der Liederen, wat spreekt van de liefde en intimiteit tussen Bruid en Bruidegom. Maar, dit lied is ook – geestelijk gezien – het beeld van de verbondenheid tussen de Bruidegom Christus en Zijn Bruidskerk. Het vraagt om een 'volwassen luisterhouding'.

Vers 2–4: verlangen naar de liefde

De toon is gezet in vers 2: de Bruid verlangt naar de intieme, exclusieve liefde van haar Bruidegom. Meer dan welke vreugde in dit bestaan is voor haar de vreugde van de liefde van haar Vredevorst – *beter dan wijn*. Ze gaat verder om woorden te zoeken voor haar verlangen. *Uw oliën zijn goed tot reuk, Uw Naam is een olie, die uitgestort wordt: daarom hebben U de maagden lief*. Olie staat hier voor een aantrekkelijk parfum. De Bruid 'ruikt' haar Bruidegom – zoals ook bij ons iemands eau de toilet een kenmerkende geur kan zijn. Echter, geestelijk gezien ligt dit dieper. Olie staat in het Oude Testament vooral voor het werk van de Heilige Geest. En de Bruidegom Jezus Christus is gezalfd met de Heilige Geest tot de ambten van Profeet, Priester en Koning. De Bruidskerk verheugt zich in alle ambten en gaven van Jezus Christus. Hij spreekt de Woorden van het Eeuwige Leven, Hij heeft vergeving van de zonde bediend, Hij regeert alle dingen. Zo 'geurt' Hij voor Zijn Bruidskerk. Maar, het wonder is dat deze olie ook

wordt *uitgestort*, meegedeeld. De Bruidskerk mag delen in Zijn gaven, in Zijn ambten. Ze leeft er uit, ze leeft er naar – door het geloof. Daarom roept ze: *trek mij!* Daarin ligt verlangen, maar ook tegelijk verlegenheid, schuchterheid. Wie ben ik dat ik bij deze Bruidegom mag vertoeven, delen mag in Zijn zalving? Opmerkelijk in vers 4 is de overgang tussen *trek mij*, wij zullen u nalopen (enkelvoud – meervoud). We ontmoeten echter niet het Hooglied niet alleen de Bruid en de Bruidegom, maar de maagden, de dochters van Jeruzalem. Ook zij beminnen de Bruidegom. Het is als een groep bekenden, vriendinnen rondom de Bruid. Het is het beeld van de Kerk van alle eeuwen en alle plaatsen, de Gemeenschap der Heiligen. Zij verheugen zich in de liefde tussen de Bruid en de Bruidegom. Juist ook als de Bruidegom in liefde Zijn Bruid in de binnenkamer brengt. Dat is de Binnenkamer van het gebedsleven, maar het is vooral de schatkamer van Christus waar al Zijn gaven te verkrijgen zijn: verzoening, vergeving, vernieuwing, verwachting. Daarom verheugt heel de Kerk zich in *Zijn uitnemende liefde!*

Vers 5–6: zelfbeeld van de Bruid en haar achtergrond

Sulammith is een meisje van gewone komaf. Ze spreekt daarover in deze verzen. Het schoonheidsideaal van de (rijke) meisjes was in het Oude Oosten een blanke, roze huid. Echter, de Bruid is zwart. En toch weet ze

dat ze lieflijk is. Zoals de donkerbruine tentdoeken van de bedoeïenenstam van Kedar (nakomeling van Ismaël), zo is ook zij bruin geworden. Ze voldoet niet aan het schoonheidsideaal. En toch weet ze dat ze mooi is als de (beroemde) gordijnen van het paleis van Salomo. Sulammith kan het verklaren, maar dat is eigenlijk een verdrietig verhaal. Ze moest de wijngaard van het gezin bewaken, als een verstoten meisje dat een zware, moeilijke taak moest volbrengen. Ze kon haar 'wijngaard' (figuurlijk voor haar eigen lichaam) niet bewaken. Maar, dit verstoten, bruine meisje weet toch van haar schoonheid. Omdat haar Bruidegom haar dat vertelt heeft. Zo is het ook met de Bruidskerk. Ze moet belijden dat de zonde haar zwart heeft gemaakt. Onze 'Adamsafkomst' laat ons slaven in de zonde! En toch, Christus verklaart Zijn zondaarsliefde, en wat is het dan een wonder als we van onszelf moeten belijden dat we zwart van zonden zijn, doch door Zijn genadegaven in Zijn ogen lieflijk. Je door Christus bemint weten, wat een diepe vreugde is dat. Herkent u het?

Vers 7–8: vraag en antwoord

Met deze verzen komen we eigenlijk in een andere setting. We komen op het open land, op de weidegronden, het domein van herders en kudde. Waarschijnlijk is het een beeldende (dus figuurlijke) taal van het verlangen en zoeken van de Bruid naar de Bruidegom. De Bruidegom wordt hier geschilderd als een herder en zijn kudde. In het warme middaguur, als er nauwelijks werk wordt verricht, wil de bruid 'haar geliefde herder' opzoeken, om met hem te verpozen. Maar, waar moet ik zijn? De bruid wil niet als een gesluisde vrouw rondom de onderherders zwerven – dat kan totaal verkeerde conclusies uitlokken over haar. Zo zoekt de Bruidskerk ook altijd weer haar Goede Herder, om bij Jezus Christus te zijn. Maar, je kan je wel eens afvragen: 'waar is Hij dan, in Zijn Woord, in de Kerk, in mijn leven?' Hijzelf geeft het antwoord. Vers 8, daar horen we voor het eerst de Bruidegom, de Vrededorst spreken – hier als een Herder. En de Bruid krijgt voor het antwoord te horen hoe lief Hij haar heeft: *o, gij schoonste onder de vrouwen*. En dan leert Hij haar om 'sporen te zoeken'. Van de kudde, van de herders. Daar moet ze zijn, daar is Hij te vinden.

De Kerk moet altijd 'spoorzoeken', want God trekt zovele sporen: door Zijn Woord, door de prediking, door de sacramenten, door Zijn leiding in de Kerk en door Zijn leiding in je leven. Maar, dat vraagt aandachtig 'spoorzoeken'. Dat doe je in persoonlijk gebed, overdenking van Gods Woord, meditatie over de weg die de Heere met je gaat. In dat zoeken van de sporen van de Goede Herder laat Hij zich vinden.

Vers 9–17: woorden van liefde en intimiteit

Nadat er stilletjes een afspraak is gemaakt om elkaar te ontmoeten, komen de geliefden bij elkaar, en zij beminnen elkaar. Wij treden daarmee in de intieme sfeer van de geliefden, die elkaar liefkozen. De Bruidegom bemint en roemt zijn bruid. Hij maakt een vergelijking met de *paarden aan de wagens van Faraö*. De Egyptische koning gold als rijk, en dat kwam tot uitdrukking in zijn mooie, sterke paarden. Kracht, gedrevenheid en schoonheid – dat ziet de Bruidegom in zijn Bruid. Blijkbaar draagt de Bruid mooie juwelen – als arm meisje gekregen van de rijke Bruidegom: spangen zijn waarschijnlijk oorsieraden, die langs het gezicht liepen. Het benadrukt de schone lijn van de wangen van de Bruid. Ook is de schoonheid van de hals benadrukt door een mooi parelsnoer. Hij doet de belofte dat er nog mooiere sieraden zullen komen: *goud met zilveren stipjes*. Het spreekt alles van het gezicht van de Bruid – vlak bij de Bruidegom – waar hij verliefd op is. Christus heeft Zijn Bruidskerk lief. Hij ziet in Zijn wereldwijde Kerk kracht, gedrevenheid en schoonheid. Wat een wonder, want de praktijk lijkt zo vaak zo anders. De Kerk lijdt zo vaak aan krachteloosheid, futloosheid en is soms haast afzichtelijk. Christus ziet het anders, in genade, liefde en trouw. Dat mag ons denken en spreken over de Kerk wel stempelen, dat mag ook ons arbeiden en geloven in de Kerk wel stempelen. Christus Zelf heeft haar aangenomen, en heeft met Zijn dierbaar bloed de duurste en mooiste sieraden – vergeving, vernieuwing en verwachting – gegeven. En het mooiste sieraad zal nog komen: het eeuwige leven, wat Hij zal geven. Dan spreekt de Bruid tot haar Bruidegom, als over haar Liefste, in geuren en kleuren.

Haar Liefste is de Koning, die aan de *ronde tafel* zit (of koninklijke sofa). Het spreekt van Zijn macht. Maar, hoewel Hij dáár is, toch geeft haar *nardus zijn reuk*. Een sterke geur van liefde omringd de Bruid, als teken van verlangen naar het moment dat de machtige Koning als haar Geliefde tot haar zal komen. En dat moment komt! Want, dan komt Hij en dat legt Hij Zijn hoofd tussen haar borsten, op haar hart – in intimiteit, dicht bij wie ze werkelijk is. De rijken droegen bij bijzondere gelegenheden vloeibare of geharde *mirre* aan een kettinkje. Het is een uiterst kostbaar, maar ook uiterst sterk parfum. Bedwelmend zelfs. Zo is haar liefste, op haar hart, tussen haar borsten – en het vervuld en bedweld haar ziel. Zijn aanwezigheid maakt haar ‘in liefde dronken’. Ze gaat nog verder. Cyprus is ook een sterk geurende specerij, een zwaar parfum. Als een tros van deze specerij is haar Liefste, *in de wijngaarden van En-Gedi*. En-Gedi was een oase, in de landstreken waar eens Sodom en Gomorra verloren waren gegaan. Deze was beroemd vanwege de wijngaarden, die wijn produceerden, hier symbool van vreugde. Zo beleeft de Bruid haar Bruidegom, als een oase in dit leven waar zoveel dorheid en doodsheid is. Zo spreekt de Bruidskerk over Jezus Christus. Hij is in de Hemel, in de heerlijkheid van Zijn macht, aan *de ronde tafel*, op de koninklijke sofa. En Zijn bruidskerk geurt van verlangen naar Hem! Wie van Jezus Christus houdt, verlangt naar Zijn aanwezigheid, dat alles van Hem je hart zal vervullen. En dan komt Christus ook: door de prediking, door de sacramenten, in de binnenkamer. En dan wil Hij komen, dicht bij het hart, in de intimiteit van je leven. Dáár wil Christus zijn: niet op een koude afstand, maar in de binnenste cirkels van mijn leven. En waar dat genoten mag worden, is dat haast als een geestelijke

bedwelming. Als Christus Zijn liefde aan je geeft, dan zijn dat de rijkste momenten van het leven. Christus weigerde aan het Kruis de gemirrende wijn te drinken (Markus 15: 23), opdat Hij Zijn Bruidskerk in liefde zou ‘dronken’ maken. En de Kerk weet in dit alles: zo is Christus de enige oase in een droog en vruchteloos land. Het leven hier en nu is broos en breekbaar, ja door de zonde aan de dood onderworpen. Maar, Hij is een oase van leven en vruchtbaarheid, en uit Hem stroomt voort de wijn van diepe vreugde en grote blijdschap. Opnieuw neemt de Bruidegom het woord. Hij roemt de schoonheid van de Bruid. Haar *ogen zijn duivenogen*, teken van liefde, onschuld en oprechtheid. Daar, in de vrije natuur, ergens onder een boom, zegt de Bruidegom: ‘ook groent onze bedstede’. Het gras en de takken zijn als een groene, bloeiende sofa. Maar, dat is tijdelijk. Er is ook een paleis, waar de *balken van cederen zijn*, en de *galerijen van cypressen*. Dit kostbare, sterke en schitterende hout vormt een veilige en vaste plaats, waar de intimiteit blijvend gevierd kan worden. Het ‘natuurbed’, waar de verbondenheid schuchter blijft, zal worden vervuld voor een mooi en veilig paleis – waar de gemeenschap ten volle gevierd mag worden. Zo wil Christus Zijn Bruidskerk bemoedigen. Je komt soms wat tegen in de Kerk, maar Christus ziet duivenogen: onschuld en oprechtheid. Dat zijn Zijn gaven, en dat wil ons leren om ook de Kerk lief te hebben. En wat is het een rijke les, dat in dit leven de gemeenschap met Christus vaak nog ‘schuchter’ is. Immers, in dit leven wordt die band nooit ten volle genoten. Maar, er is een ‘vast gebouw wat eeuwig zal rijzen’, het paleis van het eeuwig Vaderhuis, waar ten volle de gemeenschap genoten mag worden. Dat is de toekomst van de Bruidskerk, waar ze ten volle de liefde van haar Liefste genieten mag.

Gespreksvragen:

1. Christus is de Gezalfde, de Christen deelt in Zijn zalving. Hoe gaat dat, en hoe krijgt dat ook vandaag gestalte in ons persoonlijk en kerkelijk leven?
2. Zwart vanwege de zonde, nochtans tegelijk lieflijk in Christus ogen. Wat betekent dat voor de praktijk van het geestelijk leven?
3. De Bruid mag de sporen zoeken van haar geliefde Bruidegom. ‘Spoorzoeken’ is deel van het geestelijk leven. Hoe gaat dat, en leert ons dat?
4. Als u vers 9 tot en met 17 leest: wat blijft bij u ‘hangen’, als het gaat om de visie op de Kerk, om de beleving van het geloof in Jezus Christus, en de verwachting van de toekomst?

Ds. J. WESTLAND

Alle eer voor God!

1 Corinthe 1 : 18–31

Het Kruis-Evangelie (vs. 18 en 19)

In de vorige Bijbelstudie hebben we gehoord, hoe Paulus al direct de gemeente van Corinthe waarschuwt. Na zijn vertrek was er groepsvorming ontstaan. De één beiep zich op Paulus, de ander op Appollos, een derde op Petrus. Dat is niet goed. Het gaat niet om mensen. Hoe welsprekend ze ook zijn. Het gaat om de prediking van de gekruisigde en opgestane Heiland. Vers 18 spreekt over „het woord van het kruis”. We moeten dat nemen in de ruimste zin van het woord. Want in het woord van God gaat het ook over de opstanding en de verdere verheerlijking van Christus. Maar hier wordt alles op één noemer gezet: het Kruis. Dat wijst Christus aan in zijn diepe vernedering: de Borg, Die de schuld draagt. En aan het vloekhout der schande verzoening teweeg brengt. Dat moet centraal staan in de prediking. En dat werkt uit naar twee kanten: Er zijn mensen, die deze prediking dwaasheid achten, onzin. Zoals de spotters rond het kruis en op de Pinksterdag. Zij gaan verloren. Zij zijn op weg naar het eeuwig verderf in de hel. Want buiten Christus is er geen zaligheid. Hij is de Enige, Die ons redden kan.

De prediking van Christus werkt echter ook positief. Het is een kracht Gods. In het Grieks staat hier het woord „dunamis”. Het werkt als dynamiet. De Heilige Geest gebruikt de prediking van het kruis om mensen te verbreken. Zodat we in berouw leren buigen aan de voeten van Christus, en in Hem behoud vinden. Redding uit het vuur van Gods oordeel. Paulus gebruikt hier het woord „ons”. Door Gods genade mag hij zichzelf erin betrekken. Dan komt de vraag naar ons toe: Geldt dat ook voor u en jou?

In vers 19 grijpt Paulus terug op het Oude

Testament: Jesaja 29 : 14, Jesaja 33 : 18, Psalm 33 : 10. De Heere zal menselijke wijsheid doen vergaan. Er komt van al die grote woorden niets terecht. Maar het Evangelie is een kracht Gods tot zaligheid (zie ook Romeinen 1 : 16).

Wijsheid en Dwaasheid (vers 20–25)

In Corinthe waren heel wat mensen geboeid door predikers, die in hun prediking diepzinnige dingen naar voren brachten. Maar dan gaat Paulus een paar vragen stellen: Waar is de wijze, de schriftgeleerde, de onderzoeker? Laat ze komen voor Gods aangezicht. Kunnen ze zich voor God verantwoorden? Wijsheid, waarmee we zelf wat willen zijn in deze wereld, is in Gods oog dwaasheid. Wie zich tegen God verheft, moet ten onder gaan.

We mogen uit deze woorden geen verkeerde conclusie trekken, alsof grondige studie bij voorbaat al verdacht is. We behoeven niet alle wetenschap te verwerpen. Wij mogen de Schepping van God onderzoeken. Wij mogen moeilijke vragen trachten te doordenken. Maar laat de wetenschap zich niet verheffen boven God. De wetenschap mag dienend bezig zijn: tot eer van God, en tot zegen van de mens.

In vers 21 lezen we: De wereld heeft God niet gekend. Dat betekent: je kunt God niet leren kennen door menselijke, wereldse wijsheid. De Heere heeft in zijn genade een radicaal andere weg gekozen. Wij kunnen niet tot Hem komen, maar Hij komt tot ons! Door de prediking van Christus. In alle eenvoud en nederigheid. In de ogen van de wereld lijkt het dwaasheid. Maar dat is nu de weg van Gods welbehagen. Zo wil Hij het: gelovig de prediking van Christus aanvaarden. Daarin ligt

de zaligheid. Neen, dat lijkt ons van nature niets. Wij willen het liever anders.

Vers 22: de Joden begeren een teken. Zie Mattheüs 16 : 4. Tijdens Zijn rondwandeling op aarde, wilden de Joden een duidelijk bewijs, dat de Heere Jezus echt de beloofde Messias is.

De Grieken zoeken wijsheid. Zij willen het met hun verstand kunnen begrijpen. Zie Handelingen 17 : 32. In Athene, op de Areopagus gingen ze weg, toen ze hoorden van de opstanding uit de doden. Dat konden ze niet begrijpen. Maar het gaat er niet om wat mensen willen en vragen. De Heere laat Zijn Woord prediken: daarin staat Christus als de Gekruisigde centraal. En dat is voor de Joden een ergernis. Letterlijk vertaald: een aanstoot. Ze vallen er over. En voor de Grieken is het dwaasheid. Het staat haaks op hun denken. Hoe is dat bij ons? Willen wij soms ook een duidelijk teken, voordat we echt geloven in Christus? Of wijzen we het Evangelie af, omdat het ons denken ver te boven gaat, en toch eigenlijk zo eenvoudig is?

Waar Gods Heilige Geest werkt, wordt het anders in ons leven. Hij opent het hart, zodat we de roepstem van God werkelijk horen. Dan wordt de prediking van Christus u lief. Je gaat ontdekken: Hij is de kracht en de wijsheid Gods. Wat de wereld voor dwaasheid acht, is juist zo onbegrijpelijk wijs en goed. En het zwakke Gods: een Heiland, die schijnbaar machteloos aan het kruis hangt, dat is toch sterker dan de mensen. Want aan het kruis behaalt Hij de grootste overwinning: de satan verslagen, en Zijn volk voor eeuwig bevrijd!

Zwak en sterk (vers 26–29)

In deze verzen laat Paulus zien, hoe de Heere gewerkt heeft in de gemeente van Corinthe: Gij ziet uw roeping. Gij ziet, hoe God u geroepen heeft. En wat waren dat nu voor mensen, die in Corinthe tot geloof kwamen? Slaven, havenarbeiders, kleine middenstanders. Niet vele wijzen, machtigen, edelen. De Heere kijkt niet naar rangen en standen. Wat in de ogen van de wereld niets betekent, heeft God uitverkoren. We horen hier telkens een tegenstelling: Wijs tegenover dwaas. Sterk tegenover zwak. Iets tegenover niets. Waarom

gaat de Heere deze weg: Hij gunt Zijn eer niet aan mensen. Opdat geen „vlees” zou roemen. En „vlees”, daarmee wordt de mens getekent in zijn aardse bestaan. Er is nooit iets te roemen in ons. We moeten deze woorden goed begrijpen. Dit gaat dieper dan maatschappelijke verschillen. Dat zou ook niet kloppen: Abram was rijk, David was koning. Er zijn in het Koninkrijk van God wel machtigen en edelen aan te wijzen.

Maar ook zij moeten een arme zondaar worden voor God. Van „iets” worden tot „niets”. Dat gebeurt, waar de Heilige Geest overtuigt van zonde en schuld. Zoals de Heere zegt in Zefanja 3 : 12 „Ik zal in het midden van u doen overblijven een ellendig en arm volk, en die zullen op de Naam des Heere vertrouwen”. Dat is een moeilijke les in het geloofsleven. Ook na ontvangen genade. Klein en nederig blijven voor Gods aangezicht. Opdat God de eer krijgt in ons leven.

Alles in Hem (vers 30 en 31)

In dit laatste gedeelte klinkt een heerlijke verkondiging van Gods genadewerk. „Uit hem zijt gij”: Het komt niet bij ons vandaan. Het is alles Gods werk. Hij stuurde Zijn dienstknechten om het Evangelie te verkondigen. Hij opende harten door de kracht van de Heilige. Hij werkte geloof en bekering. Hij legde de band van Christus: „in Christus Jezus”. Door het geloof worden we aan Christus verbonden. Ingeplant in Hem. Zoals de rank in de Wijnstok (zie Johannes 15 : 1–5). En dan stuwt de Wijnstok de levenssappen omhoog in de ranken. Je mag Zijn weldaden aannemen (zie Catechismus antwoord 20). Je mag ontdekken; Ik ben (geestelijk) arm in mijzelf, maar rijk in Christus. Van die rijkdom noemt Paulus verschillende dingen in vers 30: Hij is geworden tot wijsheid. Ik ben uit mezelf een grote dwaas. Ik ben de weg kwijt en van God vervreemd. Maar Christus wijst mij de weg tot God. En door Hem krijg ik kennis aan de Drieënige God. Nog meer noemt Paulus: Christus ook geworden tot rechtvaardigheid. Ik ben in mezelf onrechtvaardig, schuldig voor God. Maar Hij nam door Zijn lijden en sterven aan het kruis mijn schuld op Zich, en schenkt mij Zijn rechtvaardigheid.

Nu ben ik rechtvaardig voor God (zie Catechismus Zondag 23). En moet ik nu proberen

om me als Christen waar te maken? Neen, want Christus is ook geworden tot heiligmaking. Om met Dr. Kohlbrugge te spreken: ik hoef niet met mijn heiligheidskrukken de berg Gods op te klimmen. Ik mag die heiligheidskrukken weg werpen, want in Christus ligt mijn heiligmaking. Word ik dan niet geroepen tot een heilig leven? Ja zeker! Een christen gaat de zonden haten en laten. Maar ik hoef het niet krampachtig zelf te proberen. De vruchten van de Geest mogen uit Christus opbloeien in mijn leven. Dat geeft rust. Dat brengt een diepe verwondering. De

Heere geeft een duplex gratia (Calvijn) een tweevoudige genade. Ze horen helemaal bij elkaar: Rechtvaardiging en Heiliging. En ik krijg uitzicht in mijn leven op de volkomen verlossing. Die verlossing ligt in Christus. Ze wordt nu al mijn deel, door het geloof. Maar het is hier op aarde nog in beginsel. Straks, voor Gods troon zal het volkomen zijn. Zo wordt het vervuld, wat de profeet Jeremia reeds gesproken heeft (Jeremia 9 : 23 en 24): Wie roemt, roeme in de Heere. Daarom heb ik boven deze bijbelstudie gezet: Alle eer is voor God! Is dat ook uw en jouw verlangen?

Gespreksvragen:

- 1) Wordt in vers 20 alle wijsheid en wetenschap afgewezen? In hoeverre kan de wetenschap dienstbaar zijn aan het Koninkrijk van God?
- 2) Is het goed om van de Heere een teken te vragen (zie vers 22)? Welke tekenen geeft de Heere ons?
- 3) Noem de zegen en het gevaar van een hoge maatschappelijke positie (zie vers 26).
- 4) Wat betekent: geroepen (vers 24) en roeping (vers 26).
- 5) Van iets worden tot niets: wat wil dat zeggen en hoe gaat dat in het geloofsleven?
- 6) Zeg met eigen woorden, wat het betekent: rechtvaardig en heilig in Christus!
- 7) Vergelijk vers 30 met 1 Petrus 1 : 16. Welke roeping en welke troost ligt daarin?

Van de voorzitter...

Ds. W. WESTLAND

Urk

Op Urk is een nieuwe mannenvereniging opgericht. De vereniging heet Obadja en vergadert op zondagavond in de Ark. Er hebben zich al 13 leden aangemeld, en volgens de voorzitter komen er nog meer. We roepen deze nieuwe vereniging een hartelijk welkom toe binnen onze Mannenbond. We hopen dat jullie rond de open Bijbel fijne herinneringen zullen hebben. Tot opbouw van het geloofsleven, tot zegen van de gemeente en bovenal tot eer van God!

Zendingsdag 2010

Voor het eerst stonden we als Mannenbond met een kraam op de Zendingdag, daartoe uitgenodigd door de G.Z.B. een goed initiatief, want zo konden de verschillende bonden informatie geven aan hun doelgroep. Ons bestuurslid, dhr. J. van Capelleveen had er voor gezorgd, dat de kraam er goed uit zag. Zo kwamen die dag ook bij onze kraam heel wat jongere en oudere mannen langs. Sommigen wisten van het bestaan van onze bond niet af. Anderen zijn al jaren lang een trouw bezoeker van onze Bondsdagen. Ze konden

folders meenemen, verschillende nummers van de Hervormde Vaan, en ook referaten van de Bondsdagen. Om zelf te lezen, of aan anderen door te geven. In verschillende gesprekken konden we meer vertellen over het doel van onze mannenverenigingen, en het functioneren van onze Bond. Bij elkaar hadden we achteraf een positief gevoel, en we hopen zo mogelijk ook volgend jaar weer present te zijn.

Jammer dat de weersomstandigheden zo slecht waren. Het programma moest onderbroken worden door een hevige onweersbui en bij de kraam stonden we met onze schoenen in de hagelstenen. Het zal een financiële tegenvaller zijn voor de G.Z.B., want de meeste bezoekers dropen al vroeg af.

Daarom hierbij een hint: maak eens een extra gift over voor het Zendingswerk van onze G.Z.B. Rekeningnummer 28016 t.n.v. G.Z.B. Driebergen.

Bondsdag

De jaarlijkse Bondsdag in Putten komt dichterbij. Op D.V. zaterdag 30 oktober komen we bijeen in de Oude Kerk. Vooraf kunt u koffie drinken in de Aker, en daar is ook gelegenheid om tussen de middag de lunch te gebruiken. Zie verder de andere berichten in dit en het volgende nummer van de Hervormde Vaan. We hopen, dat het een goede dag mag zijn. Een dag van bezinning en ontmoeting. Graag tot ziens!

Tenslotte

Een hartelijke groet aan u en jou, mede namens de andere bestuursleden

In the picture

Visie op de gemeente en eredienst

Ds. P.J. TEEUW

Het is ondertussen wel bekend dat in menig hervormd-gereformeerde gemeente, tijdens een kerkenraadsvergadering gesproken wordt over liturgische veranderingen. Vanuit de gemeenten worden vragen hierover gesteld of kerkenraadsleden zelf komen met gedachten hierover. Niet altijd gaat het invoeren van veranderingen gepaard met een visie op de gemeente en de eredienst. Vaak worden allerlei veranderingen ingevoerd om de gemeenteleden bij elkaar te houden, om het ieder naar de zin te maken. Zo kreeg ik onlangs een orde van dienst in handen van een belijdenisdienst, waarin naar mijn gevoel tot uitdrukking kwam: 'voor-elk-wat-wils'. Vooral bijzondere diensten als huwelijksdiensten, belijdenisdiensten, diensten rondom opening en sluiting winterwerk, doopdiensten krij-

gen steeds meer het karakter van 'dominee, wij vragen, u draait'.

Onlangs las ik het 'kerkmuzikaal dagboek' van Dirk Zwart. Het heet: 'Boven jezelf uit zingen'. Dirk Zwart is lid van een vrijgemaakte kerk. Hij schrijft dan: 'Vanochtend was er weer een 'wijkbijdrage aan de dienst. Onze kerk is opgedeeld in wijken, en binnen de 'Commissie Concretisering Visie Eredienst' is bedacht dat alle wijken af en toe een bijdrage aan de dienst kunnen leveren'.

Zwart waardeert de bedoeling hierachter positief, om zoveel mogelijk gemeenteleden bij de eredienst te betrekken. Maar waar Zwart moeite mee heeft, is, dat 'er bij de wijkbijdrages zoveel mogelijk gezocht wordt naar dingen die een beetje anders kunnen. Steevast worden er verzoeknummers uit het re-

ligieus-populaire liedrepertoire aangedragen en moet er een lied uit *Opwekking* of een *Psalm voor Nu* gezongen worden. Vanmorgen had de predikant en lied uit *Opwekking* zelfs als beginlied geplaatst, na votum en groet, waardoor we niet begonnen met een stijlvolle psalm of enthousiasmerend gezang, maar met de neerdrukkende muzikale platheid en de futloze taal van *Opwekking 488*'.

Zwart vermeldt, dat er in de dienst een 'getuigenis' gegeven werd. Ook kondigde een meisje aan, dat er na de dienst de mogelijkheid was om voorin de kerk met iemand van de wijk een 'persoonlijk gebed' te doen. 'Echt allemaal geen gekke dingen', zegt Zwart. Maar alleen 'Ik heb het gevoel dat er zo weinig visie achter dit alles zit. De één verzint dit en de ander verzint dat, en waarom zouden we niet eens zus doen? Er ontstaat langzamerhand een hoog 'alles-moet-kunnen-gehalte', vanuit het gevoel dat zoveel mogelijk mensen betrokken moeten zijn bij zo'n dienst, of iets van hun 'gading' moeten kunnen vinden.

Maar ik mis bij dit alles het gevoel voor stijl en samenhang. Het is alsof je alleen nog maar pizza eet, standaard belegd met kaas en tomaat, maar daarnaast steeds weer wat andere ingrediënten, naar gelang wat die-ende nu eens lekker vindt. En misschien hou je daar inderdaad een betrokken gemeente mee, maar ik mis het 'anderssoortige' van

de liturgie: het besef dat wij in de liturgie als gemeente God ontmoeten en samenkomen voor zijn aangezicht. Het lijkt er steeds meer om te gaan wat wij prettig vinden. Daarmee pleit ik niet voor een hoogliturgische, strakke vorm. Wel voor een vast stramen, maar met daarin zo veel mogelijk variabelen, voor muzikale diversiteit ook!. Maar alsjeblieft stijlvol en waardig'. Tot zover Zwart.

Zwart schrijft voor zijn kerk. Dat is een andere dan een gemiddelde hervormd-gereformeerde gemeente. Dat is duidelijk. Maar de bedoeling van zijn woorden kunnen ook door ons wel ter harte genomen worden. Ik schreef al: vooral in bijzondere diensten wordt er soms een 'liturgie' gemaakt, die meer ten doel heeft om het allerlei soorten gemeenteleden naar de zin te maken, dan dat je proeft dat we als gemeente in de liturgie God ontmoeten en samenkomen voor zijn aangezicht. 'Het was gezellig, vanmorgen' zei eens een gemeentelid.

Er kan best één en ander op de onder ons in veel gemeenten nog gebruikte sobere liturgie in de calvinse traditie aangemerkt worden. Ik pleit er ook niet voor dat er nooit eens iets mag veranderen. Maar Calvijn heeft wel over de liturgie nagedacht. Er zit wel een visie achter op gemeente en de eredienst. Laten we er daarom zuinig op zijn.

De Apostolische Geloofsbelijdenis

DS. E. DE MOTS

*Die geleden heeft onder Pontius Pilatus,
is gekruisigd, gestorven en begraven,
nedergedaald ter helle.
(Artikel 4, 1)*

Ik hoef niemand duidelijk te maken wat lijden is. Dat is iets waar we dagelijks via de media mee overgoten worden. Maar dat wij ook persoonlijk aan den lijve kunnen ondervinden. Vreselijke pijn, lijden aan het lichaam, psychische nood.

Maar wat betekent dat nu als het gaat om het

lijden van de Heere Jezus? Dat lijden is uniek! Het is een lijden geweest aan lichaam en ziel. Een dubbel zwaar lijden. En dat zelfs heel Zijn leven: Hij heeft niet anders gekend! Maar dat lijden is Jezus niet overkomen zoals het ons kan overvallen. Nee, Zijn lijden was een dáád, een hele bewuste keuze. Hij *wist* voor Zijn komen naar de aarde al, dat dit hem te wach-

ten stond. Man van smarten zoals Hij daarom door *Jesaja* ook al genoemd wordt. Het lijden van *Jesus was daarom niet Zijn levenslót maar Zijn levenswérk*.

Dat is al ongelooflijk! Dat lijden deed Hij dus voor u en mij. Hij liet Zich daarvoor in de kribbe leggen, bespotten en slaan. Daarvoor liet Hij spijkers door Zijn handen en voeten slaan, bloedde aan het kruis.... In onze plaats.....in mijn plaats.....

Jezus leed niet vanwege iets van Zichzelf, vanwege Zijn zonden. Al het lijden op aarde is dat wél: een gevolg van de zondeval. Een ellende die we in het paradijs zélf over ons heen hebben gehaald. Zoals die bekende uitdrukking zegt: *waren er geen zonden, waren er geen wonden*. Het was niet vanwege ook maar één zonde van Hem Zelf. Hij had er part noch deel aan. *Die geen zonde gekend heeft.....!*

En waarom? *Om de toorn van God tegen de zonde van het menselijke geslacht te dragen*.

Daar heeft het mee te maken: *met de toorn van God!* God is *gekewétst* in Zijn hart, Hij is op het diepst getroffen. Want het mooiste dat Hij geschapen had, de mens, stond tegen Hem op! De mens zei het vertrouwen in zijn Schepper en Maker op! Hij hechtte zijn hart niet langer aan Zijn heerlijke en zalige liefde en nabijheid. En daar is God heilig verontwaardigd over, diep gekwetst!

Als de Heilige Geest dat laat zien, blijven we niet meer op de been! Dan kunnen we het ook niet begrijpen dat de Heere Jezus zó wilde lijden. Zó de lijdensweg wilde gaan....heel Zijn leven....voor mij! Ja, en dan ook nog eens ónschuldig. Hij had er part noch deel aan! Ten diepste ging het Hem helemaal niet aan! Maar juist Hij moest de toorn van God ondervinden en dragen.

Er staan twee namen in *Artikel 4*: die van *Maria* en die van *Pontius Pilatus*. Van de vrouw die Jezus het leven inbracht bij de geboorte. En van de man die Hem, middelijkerwijs, het leven uitbracht. Waarom staat de naam van *Pilatus* erin? De eerste reden is heel eenvoudig: Om te laten zien dat het *lijden van Christus* wérkelijk gebeurd is. Er werden in die tijd in de Grieks-Romeinse wereld meerdere verhalen verteld van stervende en herlevende

goden. Maar dit is als historische gebeurtenis met de vinger aan te wijzen. Het is verifieerbaar, te controleren. *Geleden onder Pontius Pilatus*.

Daarnaast vertegenwoordigt Pilatus de Romeinse overheid. Hij bewaakte het Romeinse recht. Dat ging prat op een rechtvaardig bestel. *Sx* liet *Pilatus* weten dat hij geen schuld in Jezus vond. Voor de ogen van het publiek heeft hij verklaard, wassend zijn handen in onschuld: *Ik ben onschuldig van het bloed van Deze Rechtvaardige; ulieden moogt toezien*.

Nu liet Jezus Zich onschuldig onder de wereldlijke rechter veroordelen. Zonder ook maar een tikkeltje verzet; óók dat droeg en verdroeg Hij. En waarom? Hij dacht in al Zijn onschuld weer niet aan Zichzelf maar aan een ander. Hij had niet alleen Zijn Vader maar ook mij op het oog. Want al is Hij onschuldig, ik ben wel schuldig. Ik verdien vanwege mijn zonden niet anders dan het oordeel van God.

Eens kom ook ik voor God te staan, *voor de rechterstoel van Christus*. Bij mijn *Doop* werd het al genoemd. Het is ieder mens gezet eenmaal te sterven en daarna het oordeel. Hoe kan ik dan voor Hem verschijnen? *Wie zal rechtvaardig zijn in dat gericht? (Ps. 143: 10)* Wie zal dan kunnen bestaan voor God? Er loopt een lijn van het Doopvont naar de rechterstoel van Christus. Daartussen staat het kruis. Dat is allesbeslissend en doorslaggevend. Want dát, de Gekruisigde kennen en schuilen, achter Zijn bloed, geeft eeuwig de doorslag.

Jezus is de *kruisdood* gestorven. Niet de dood door steniging of op andere wijze. Het is een Romeinse straf, in *Israël* onbekend. *Israël* kende wel het ophangen van het lichaam van misdadigers, die eerst waren gedood. Het kruis was martelwerktuig, een executiemiddel voor barbaren en slaven. Een zeer vernederende dood.

De kruisdood was pijnlijk: men hing urenlang te sterven. Het was smadelijk: men hing naakt uitgekleeft te kijk aan een hout. Het was vervloekt: men hing tussen hemel en aarde. *Een Gehangene is God een vloek*, zegt *Deuteronomium 21 vers 23*. Een grote schande, een dood

die door God vervloekt was. God maakte Zijn eigen Zoon dus tot een Vloek!
Weer wordt hier mijn schuld aangewezen. Want schrijft de apostel Paulus in Galaten 3 vers 10: *Vervloekt is een ieder, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet om dat te doen.* God eist een volkomen onderhouding van Zijn wet. Al hebben wij maar één keer Zijn wet overtreden, dan zijn wij de eeuwige dood schuldig. Dan zijn we vervloekt! Wie is het gaan zien? Wie loopt er tegen aan?

Hier is Hij: de gepaste Zaligmaker!
Voor zondaren die iets van de vloek verstaan.

Voor mensen die nergens rust en houvast vinden.

Maar worden opgejaagd door het gewicht van de zonde.

U en jij wordt genodigd tot Deze Vervloekte aan het kruis.

Om door het geloof te zien: Hij is onschuldig gekruisigd.

De vloek gedragen in mijn plaats. Opdat ik zo, verlost van de vloek der wet, leven zou door Hem! Leven van en door Zijn genade. Ja, deel in Zijn gerechtigheid en het eeuwige leven!

Gespreksvragen:

- 1a. Waar denkt u aan bij lijden?
- 1b. Noem voorbeelden van het lijden van de Heere Jezus.
- 1c. Waarom is het lijden van Christus uniek?
- 2a. Waarom was het oordeel van Pontius Pilatus belangrijk?
- 2b. Welke lijn(en) lopen er van het Doopvont naar het lijden van Jezus onder Pontius Pilatus?
- 3a. Wat is de betekenis van de kruisdood?
- 3b. Dient elke preek over het kruis van de Heere Jezus te gaan? Zo ja, waarom?
- 3c. Stelling: Er wordt in de prediking te weinig nadruk gelegd op Jezus overwinning.

Organisatienieuws

Wijzigingen adresboekje 2008

De volgende wijzigingen hebben plaats gevonden: 1) de MV „Calvijn” te Katwijk aan Zee (blz 8) heeft een nieuwe penningmeester: dhr. H.N. Haasnoot, Tijnstraat 10, 2225 RK Katwijk

Met vriendelijke dank voor uw medewerking, Ds. J. van Dijk, secr.
e-mail: ds.j.vandijk@hetnet.nl

Streekvergaderingen seizoen 2010-2011

Het hoofdbestuur heeft i.o.m. de streeksecretarissen de volgende streekvergaderingen vast gesteld. Het HB is vertegenwoordigd op de volgende vergaderingen :

Streek Flakkee / N.W. Brabant / Zeeland op woensdag 6 oktober te Oude Tonge.

Streek Gouda op donderdag 14 oktober te Gouda.

Streek Zwolle op woensdag 10 november te IJsselmuiden.

Streek Nijkerk op vrijdag 12 november te Putten.

Streek Schoonrewoerd op woensdag 17 november te Noordeloos.

Streek Veenendaal op donderdag 18 november te Lunteren.

Streek Wilnis en Omstreken op donderdag 17 februari 2011 te Vinkeveen.

De uitnodigingen worden t.z.t aan de streekbesturen en aan de secretarissen van de betreffende verenigingen een maand tevoren toe gezonden.

Voor alle bijeenkomsten: D.V.

M.P.

Hervormde Vrouwenbond

Komt u en kom jij ook op de jubileumbijeenkomst van de vakantieweken van de Hervormde Vrouwenbond? Thema: „Looft de Heer”.

Voor wie: Gasten, stafleden, ouders, verzorgers, familie en belangstellenden van de vakantieweken. Kortom: iedereen is welkom om dit jubileum met ons te vieren.

Datum: D.V. zaterdag 6 november 2010.

Tijd: vanaf 13.15 uur ontvangst.

14.00 uur: aanvang.

Locatie: Johannes Fontanus College, Wethouder Rebellaan 135, 3771 KA Barneveld, tel. 0342-491469.

25-jarig jubileum vakantieweken voor mensen met een verstandelijke handicap.

30-jarig jubileum vakantieweken voor alleenstaanden.

35-jarig jubileum vakantieweken voor mensen met een lichamelijke handicap.

Boekbesprekingen

Dr. A. de Reuver: “Verlangen naar het Vaderland.”

Uitgeverij: Groen, Heerenveen
Paperback, 110 pag. Prijs € 9,95

“Verlangen naar het Vaderland” is het negende deel in een serie publicaties van Driestar-Educatief in samenwerking met uitgeverij Groen. Het besef van de verhouding van het hier – en – nu tot het hiernamaals, heeft sedert de jaren zestig van de vorige eeuw een grote om-slag ondergaan die zijn weerga niet kent. Het vreemdelingschap op aarde en het verlangen naar de hemelse heerlijkheid heeft in onze tijd aan betekenis sterk ingeboet. In deze uitgave wil de schrijver aan de hand van een zevental bekende auteurs uit de vorige eeuwen illustreren hoe zij dachten over tijd en eeuwigheid. Hij begint bij de kerkvader Augustinus. Daarna staat hij stil bij de twee middeleeuwse auteurs Bernardus van Clairvaux en Thomas à Kempis. Vervolgens geeft hij een schets van de manier waarop Luther en Calvijn de gerichtheid op de eeuwigheid verwoord hebben. Er wordt ook aandacht besteed aan het hemelverlangen dat opklinkt bij de piëtistische auteur uit de Nadere Reformatie namelijk Willem Teellinck. Tenslotte laat dr. De Reuver zien hoe de prediker Kohlbrugge het christelijke vreemdelingschap beleefde en hoe hij het verlangen naar het Vaderland vertolkte. Ondanks de zeer verscheiden context waarin dit zevental leefde, waren zij in die zin tijdgenoten van elkaar dat zij allen het besef gemeen hadden, door de tijd op weg te zijn naar de eeuwigheid. Dit maakte hen niet alleen tot tijdgenoten van elkaar, maar ook tot reisgenoten.

M.P.

Dr. H. v.d. Belt: “Bloeien, snoeien en groeien.”

Uitgeverij: Groen, Heerenveen
Paperback, 119 pag. Prijs € 9,95.

Geestelijke groei. Dit is een belangrijk thema, want het is een bijbels thema en het is van groot belang voor het geloofsleven. Deze uitgave is een samenvatting van een aantal lezingen over geestelijke groei. Er is veel verwarring over levensheiliging. “Is het niet gevaarlijk om over geestelijke groei te spreken als een oprecht christen juist steeds armer en ellendiger wordt?” aldus de scribe in zijn inleiding. Hij plaatst in deze uitgave de geestelijke groei en levensheiliging in het perspectief van de gereformeerde belijdenis. Over het begrip “geestelijke groei” bestaan misverstanden. Het gevaar van de valkuilen “lijdelijkheid” enerzijds en “activisme” anderzijds, zijn niet denkbeeldig. De schrijver benoemt verschillende belemmeringen voor geestelijke groei zoals ongelof, traagheid, verstoorde relaties en wereld gelijkvormigheid. De titel van het boekje geeft een duidelijke volgorde aan: bloeien, snoeien en groeien. Bij geestelijke groei gaat het uiteindelijk om de vrucht. De vrucht begint met de bloesem. Daarna moeten de ranken gesnoeid worden tot eer van de Landman. In twee gedeelten van het boek wordt dit duidelijk uitgewerkt. Het thema wordt helder uiteen gezet in overwegingen rondom het geloof, de christelijke vrijheid, het getuigen in de wereld en de gemeenschap der heiligen. Niet eenvoudig, maar wel bijzonder is het hoofdstuk over de orde van het heil.

De uitgave wordt zeker aanbevolen.

M.P.

Arthur W. Pink: „Vuur uit de hemel, Het leven van Elia”.

Uitgeverij: De Banier, Apeldoorn, 318 blz. Prijs € 24,90.

Een indrukwekkend boek! Ik kan het niet korter samenvatten dan met deze woorden.

Gedurende onze zomervakantie vormde het stof tot overdenking. En er wordt wat meegegeven door de auteur. Hier gaat de Schrift open (tota scriptura) en worden er lijnen getrokken naar de actualiteit. Onder een voortdurende ernst en scherpte maar ook liefde en aandrang. De persoon en het werk van Elia worden heel dichtbij gebracht. Het gaat om een profeet die stond voor zijn boodschap, daar niets aan af en toe deed. Maar die ook weer een mens was van vlees en bloed. De verleiding is groot om hele gedeelten uit dit boek aan te halen. Ik beperk me echter tot de woorden op de achterflap van dit boek: In dit werk bemoedigt Pink Gods kinderen door hen voortdurend te wijzen op Gods genade die Hij Elia, ondanks zijn gebreken, bewees. De onbekeerden worden met grote ernst gewaarschuwd: 'O, mijn onbekeerde lezers, vlucht zonder uitstel tot Christus, eer Gods toorn over u wordt uitgestort.'

E. de Mots

Overlijdensberichten

Met droefheid geven wij kennis, dat de Heere, na een lange perioden van handicap en ziekte, voor ons nog onverwacht, heeft weggenomen ons trouw en meelevend lid

de heer W. LEKKERKERKER

op de leeftijd van 75 jaar.

Bijna 35 jaar, waarvan ook vele jaren als bestuurslid, was hij een trouw en meelevend lid. Deze trouw en liefde voor onze vereniging tot zijn einde toe getoond in zijn eenvoudigheid zullen bij ons in dankbare herinnering blijven.

Wij bidden mevr. Lekkerkerker met de kinderen, kleinkinderen en allen die hem lief en dierbaar waren de genade en troost des Heeren toe.

Bestuur en leden Herv. Mannenver.
„Rond het Woord” te Groot-Ammers

Groot-Ammers, 8 augustus 2010

Op 25 juli 2010 is door de Heere uit dit leven weggenomen ons lid

HENDRIKUS VELDKAMP

in de leeftijd van 82 jaar.

Trouw bezocht hij onze verenigingsavonden en hij heeft de vereniging tien jaar mogen dienen als penningmeester.

Ook nadat het niet meer mogelijk was de avonden te bezoeken bleef hij nauw met ons verbonden.

De Heere vertrooste zijn vrouw.

Mannenvereniging „Berea”

Wapenveld, juli 2010

*Velen zeggen: Wie zal ons het goede doen zien?
Verhef gij over ons het licht Uws aanschijns,
o Heere!
Ps. 4 : 7*

Met droefheid geven wij kennis dat de Heere uit ons midden heeft weggenomen ons trouw lid

PIETER VERWEIJ

in de leeftijd van 81 jaar.

De Heere vertrooste zijn vrouw en (klein) kinderen.

Bestuur en leden
Hervormde Mannenvereniging
„Onderzoekt de Schriften”

Waddinxveen, 9 augustus 2010

Met droefheid geven wij u kennis van het overlijden van ons trouw en meelevend lid

REINDERT ROZENDAAL

in de leeftijd van 78 jaar.

Met dankbaarheid denken wij aan zijn betrokkenheid en inbreng tijdens de verenigingsavonden.

De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen en allen die hem lief en dierbaar waren.

Bestuur en leden van de Mannenvereniging
„De Heere is mijn Kracht”

Putten, augustus 2010

BOND VAN NED. HERV. MANNENVERENIGINGEN OP G.G.

UITNODIGING

voor de

BONDSDAG 2010

D.V. OP ZATERDAG 30 OKTOBER A.S.

in de **OUDE KERK TE PUTTEN**

Aanvang 10.00 uur

Thema: „IK GELOOF IN GOD!!“

AGENDA:

1. Opening door de 1^e voorzitter ds. W. Westland.
2. Referaat door prof. dr. J. Hoek te Veenendaal:
„Op zoek naar God!“
3. Betuiging van aanhankelijkheid aan Hare Majesteit de Koningin.
4. Bespreking van de ingekomen vragen.
5. Sluiting morgenvergadering door ds. E. de Mots.
6. Pauze van 12.00–13.30 uur.
7. Opening middagvergadering door de 2^e voorzitter ds. J.P. Nap.
8. Referaat door ds. P.H. van Trigt te Ouderkerk a/d IJssel:
„Op zoek naar de mens!“
9. Zangpauze.
10. Bespreking van de ingekomen vragen.
11. Sluiting door ds. J. van Dijk.

*N.B. De vragen kunnen schriftelijk worden ingeleverd.
Om praktische redenen is het onmogelijk de vragen mondeling te stellen.*

IEDEREEN IS HARTELIJK WELKOM!

M.P., (2^e secr.).